

rende part indsigelse mod et forbehold uden at modsætte sig traktatens ikrafttræden mellem sig selv og den part, der har taget forbeholdet, finder bestemmelserne, som forbeholdet vedrører, ikke anvendelse mellem de parter, der har fremsat forbeholdet eller fremsat indsigelser, i det omfang det følger af forbeholdet. Ifølge *art. 22* kan et forbehold eller indsigelse mod et forbehold tilbagekaldes når som helst. Tilbagekaldelsen får dog først virkning, når den kontraherende part, der har fremsat forbeholdet eller indsigelsen, har modtaget meddelelse derom. Det fremgår af *art. 23*, at der er et krav om skriftlighed til såvel forbehold som indsigelser over for forbehold. Det tilsvarende gælder ved tilbagekaldelse af forbehold. Et forbehold, der er taget af en kontraherende part ved undertegnelse under forbehold af ratifikation etc., skal, hvis det ønskes opretholdt, efterfølgende bekræftes af parten i forbindelse med selve ratifikationen.

Art. 24-25 indeholder bestemmelser om traktaters ikrafttrædelse og om foreløbig anvendelse af traktater. Hovedreglen er ifølge *art. 24*, at en traktat træder i kraft på den måde og på den dato, som den selv måtte foreskrive, eller som de forhandlende parter måtte blive enige om.

Kapitel III

Overholdelse, anvendelse og fortolkning af traktater

Det klassiske princip *pacta sunt servanda* udtrykkes i *art. 26*, som fastslår, at enhver ikraftværende traktat er bindende for deres deltagere og skal opfyldes af dem i god tro.

Art. 27 handler om forholdet til staters interne ret og internationale organisationers regler. En stat, der er deltager i en traktat, må ikke påberåbe sig bestemmelser i sit interne retssystem til at retfærdiggøre en unkladelse af at opfylde traktaten. På samme måde må en international organisation, der deltager i en traktat, ikke påberåbe sig organisationens egne regler til at retfærdiggøre en unkladelse af at opfylde traktaten.

I *art. 28* fastslås det almindelige princip om traktaters ikke-tilbagevirkende kraft.

Ifølge *art. 29* skal en traktat mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer være bindende for hver enkelt deltagerstat med hensyn til hele dens territorium, medmindre andet er bestemt.

Art. 30-33 indeholder regler om anvendelse

af successive traktater, der vedrører samme emne, og om fortolkning af traktater.

Art. 34-38 omhandler forholdet til tredjestater og tredjeorganisationer. Det almindelige princip, hvorefter en traktat ikke kan skabe forpligtelser eller rettigheder for en tredjepart, fastslås i *art. 34*, medens *art. 35-37* indeholder nærmere bestemmelser om, under hvilke betingelser forpligtelser eller rettigheder for en tredjestat eller tredjeorganisation kan opstå, tilbagekaldes eller ændres. En tredjeorganisationens godkendelse af en forpligtelse eller samtykke til en rettighed reguleres af organisationens egne regler. Af *art. 38* følger det, at de nævnte bestemmelser ikke skal være til hinder for, at en traktatbestemmelse bliver bindende for en tredjepart som en folkeretlig sædvaneregel.

Kapitel IV

Ændring og modifikation af traktater

Art. 39-41 fastlægger reglerne om fremgangsmåden ved ændring af traktater. Af *art. 39* fremgår den almindelige hovedregel om, at en traktat kan ændres ved overenskomst mellem deltagerne. De almindelige regler ifølge kap. II om indgåelse og ikrafttrædelse af traktater anvendes i sådanne tilfælde. *Art. 40* fastlægger fremgangsmåden ved ændring af multilaterale traktater, der ikke selv indeholder udtømmende regler derom. *Art. 41* omhandler overenskomster, der modificerer multilaterale traktater i forholdet mellem enkelte af deltagerne.

Kapitel V

Ugyldighed, ophør og suspension af traktater

Kapitlet om traktaters ugyldighed, ophør og suspension indledes i *art. 42* med en understregning af, at gyldigheden af en traktat eller af en stats eller international organisations samtykke til at være bundet af en traktat kun kan anfægtes gennem anvendelsen af konventionens bestemmelser. Tilsvarende bestemmes det, at en traktats ophør, eller opsigelse, en deltagers tilbagetræden fra en traktat, såvel som suspension af en traktat kun kan ske under anvendelse af traktatens egne bestemmelser eller under anvendelse af konventionen.

I *art. 43* fastslås det, at en traktats ugyldighed eller dens ophør, opsigelse eller suspension m.v. ikke bevirker, at en stat eller interna-